חידושי הרי"מ על התורה — כי תשא

ראש בני ישראל. הי' לכתוב ראשי אולם נשיאות ראש הוא שבת שכל אות מתנשא לאות שלמעלה ממנו ובשבת נעשים כל הרצונות של ישראל אחד. רק לרצון השי"ת שמתאחדין ברזא דאחד. ורצון זה שבימות החול הוא בגלות ברצונות אחרים ועוסקים במו"מ וכדומה כדי להחזיק בניו לתורה. והגם שנשכח ממנו העיקר. עכ"ז פנימיות לב ישראל הוא רצון זה. רק שמלובש ומוסתר ובגלות. ובש"ק שנק' כלה וכנ"י יהי' בן זוגך א"כ קדושת שבת מתגעגע אל ישראל כמו כלה. ונק' ע"ש כלתה נפשה אל החתן. וחשק זה מעורר בלב כל א' מישראל להשליך מעליו כל הרצונות הזרים בהשלכה גדולה בפעם א' כדי לצאת לקראת כלה. וזה מה שאמרו בגמ' מתעטף כו' באי כלה היינו שמתעטף כולו ברצון זה. לעבדו ית'. וזהו מה שצריכין שמירה לפי שהוציאה מחפצי עוה"ז שלא בהדרגה הוא כמו יציאת מצרים בחיפזון שהי' צריך שמירה וז"ש ושמור צאתינו ובואנו ושבת פורס סוכת שלום עלינו שקדושתה היא המושכת אותנו. ויכולה שתרחם. וכשהמלך מזמין קרואים ורצים בחיפזון לרצונו. ולכבודו. מסתלקים המכשולים ונופל מורא ופחד על השונאים מלעשות להם שום דבר מנגד. והנה כל איש ישראל צריך לתקן ענין מיוחד שנברא עליו בפרט ואין אחר יכול לתקנו. וזהו אם אין אני לי מי לו. ואעפ"כ אין נחשב מעשה יחיד רק שנעשה מכל ישראל כלל מכל הפרטים. וזהו וכשאני לעצמי מה אני. וכשצדיק הדור מנשא ראשן של ישראל ומאיר להם מוחין חכמה בינה ודעת. צריך לראות שיהי' נמשכין כל המידות והמעשים אחר הבינה שאם ח"ו נשארים שקועים בעניני עה"ז הרי הוא ממש כתלוי ראש. שהאברים מכבידים ומושכים למטה והראש למעלה. וזהו שכ' במדרש ובפסיקתא שיש בלשון נשיאת ראש כו' ב' לשונות ע"ש וזה שכ' כי תשא כו' ראש שהוא הרצון הפנימים והמוחין. וראה שיהי' הנשיאת ראש לפקודיהם לכל א' למה שנפקד עליו. ולפי שע"י חשק ורצון נעשה המשכת המידות והמעשים ג"כ שלא בהדרגה לזאת צריך כופר נפש. כי המנין הוא עצמו החשיבות ככל דבר שבמנין שהוא כל אחד ואחד על ענין שנברא עליו. וזהו שכ' בזוה"ק מה שמא קדישא סתום וגלי'. כן ישראל שנאמר הנסתרות כו' והנגלות כו' שהוא המוחין והמידות. חכמה ובינה יראה ואהבה. כמ"ש בזוה"ק והנדיבות למשכן נעשה רצון כללות ישראל שהי' להוטים אחר השי"ת ברמז מועט משכנו נרוצה והוא ג"כ הגם שלא נזדככו המידות לגמרי עכ"ז ע"י הרצון עצום בחשק של ישראל מושך אותם עם כל המידות והכוחות שיהיו להשי"ת ולזאת צריך כופר נפש כו'. ובכל שנה מתחדש נדיבות חדש בלב ישראל בר"ה ויוה"כ שניתן חיים וחיי עולם נטע בתוכינו וכשמגיע ט"ו בשבט החנטה של אילן זה מתחיל להראות התחלת הפרי שהוא הנדיבות לתת מה שיש לו להשי"ת לזאת צריך תרומה חדשה בכל ר"ח ניסן שהוא מנדיבות של שנה זו. שכמו שכ' כל נדיב לבו כו' והי' מאת ככר כו' שהי' מזה הנדיבות יסוד ואדני המשכון שהי' עומד על זה. כן בכל שנה שהוקם המשכן בא' בניסן ועדיין הוא כן צריך מקודם לעורר הנדיבות לתת מחצית השקל כו'. ויראה שהגם שאינו מפורש בתורה שבכל שנה. הפי' כל

העובר כו' על הפקודים הוא בר"ה שכל בני עולם עוברים לפניו כבני מרון ומי לא נפקד כיום הזה יתן מחצית השקל: